

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.
Ser.

145

Title: *Jyestha Rg Vidhana*

Later

145

Jyestha		
: Rgvidhāna	:	Title
: ^	:	Author
:	:	Editor
:	:	Shaka 1612
:	:	Year, Vols.
:	:	Publisher
145	:	Remarks

ऋग्वि.

९

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ नियतिर्न हि वेदानां मंत्राणां क कि दोषतः॥ क कि दोष
निवृत्त्यर्थं धार्मिकाश्चक्रिरेहिजाः॥ गायत्रीमंत्रसिद्ध्यर्थं गावः प्राज्ययुतं जपेत्॥ स
र्वेषां वेदमंत्राणां सिद्ध्यर्थं लक्षकं तथीतः॥ गायत्री सर्वपापघ्नी शिवां व्याहति
संपुटो॥ अयुतं तु जपेत्पूर्वे गायत्री सिद्धिदा ततः॥ त्रिमधुवैत्रिसाहस्रं गायत्री
जुहुयादथ॥ स थ क जपंतु गायत्री सद्यः व्याहति संपुटं॥ ततः सर्ववेदमंत्रे
ध्रुवांति द्विं च विंदति॥ होमकार्ये च गायत्री जुहुयादयुतं मधु॥ वेदमंत्रा
स्ततः संप्रकृद्दिज्ञानां कामधेनवः॥ तर्पणं चाभिषेकं च होमं विप्रं श्रमोज
येत्॥ चिंतामणिः सुरनदी कामधेनुः सुरद्रुमः॥ ऋ६।१॥ वक्ष्ये सुक्तमा
हास्यं वर्गान्मंत्रप्रसादतः॥ ऋ१७।१॥ सुखाः सर्वविभवाः सनसमाहिताः॥
सुक्तायैत्युक्तं प्रोक्तं वर्गाणां तच्छतं ततः॥ मंत्राणां यत्फलं प्रोक्तं पदानां
तच्छतं ततः॥ वेदाक्षराणि याचंति विनियुक्तेर्थकारणात्॥ तावच्च भूषणह ९

त्यां हिल भतेनात्र संशयः॥ अर्थार्थपालयेद्देदस्तद्देदाक्षरमुच्चेरत्॥ चांज
लसूक्तसंविज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः॥ वेदाक्षराणि याचंति पठिता निदिज्ञा
तिभिः॥ तावन्ति हरिनामानि कीर्तिनामिनः संशयः॥ ऋ॥२॥ अग्निमीळे जपेत्सु
क्तं पापघ्नी श्रीकरं परं॥ पारायणफलं तस्य वेदानां तु सहस्रशः॥ वायवाया हि सु
क्तं कवा अनिका च लभेद्वरं॥ देवाश्च यश आप्नोति चैकवारं दिने दिने॥ अग्नि
नायकवरीः सुक्तं जपेद्वा धि विनाशनं॥ ज्ञानैश्वर्यप्रदं तत्र सर्वसिद्धि मवाप्नुयात्॥
सुरूपकलुसूक्तानि जपेद्देहिष्णुसंनिधौ॥ त्रिवारं वै त्रिवार्षतं कार्यं सिद्धिं च वि
दति॥ सदस्यस्यति मे कर्चं मेधा कामो जपेद्दुधः॥ अयुतं चैव सिद्धिं च मार्गशिर्षि
संशयः॥ ऋ१७॥ अयं देवाय सुक्तानि त्रयोदश जपेत्ततः॥ सेनायास्तं भनादी
निषण्मासा लुभते वसन्॥ प्रातर्युजा जपेत्सूक्तं अयुतं न च किलिषं॥ राजसा
सी न्तु यो नुक्ते ज्ञानतो ज्ञानतोपि वा॥ आग्ना अग्ने यं यज्ञमिति नाम गेरक्षा
इति

ऋग्वि.

२

१७
णः॥ अग्रे भवा घामुरीया अग्निं इतं पुरो दधे॥ अग्रे वाच स्वदा न्ये न नय मंत्रा
ननु क्रमात्॥ अतो देवा इति सूक्तं जपे कुर्यादिते द्वितः॥ अतो देवा इति सूक्तं
पुसायुज्यमाप्नुयात्॥ अतो देवा इति सूक्तं दिनं प्रति जपे छतं॥ विष्णु लोके स्ति
तः पश्चाद्देवैरिन्द्रादिभिः सह॥ इदं विष्णु द्वादशं चर्चं जपे गुह्यं हविस्ते शत॥ स्पृ
ष्टाश्च छष्टि दोषाय पितृणामक्षयं भवेत्॥ ऋ॥ ७४॥ इदं विष्णु द्वादशं चर्चं जपे
चैभिः श्राद्ध कर्मणि॥ अंगुष्ठ ग्रहणं कुर्यात्तेन रक्षां सिवाधते॥ इदं विष्णु रितीमं
त्रं शतवारं दिने दिने॥ क्षयादिना ज संयुक्तो ततः सायुज्यमेति च॥ त्रीणि पदा
जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने॥ साम्यं समेति विष्णोश्च वै न ते यादिभिः सह॥ वि
ष्णोः कर्माणि मंत्रं च शतवारं दिने दिने॥ सार्वभौमं महाविष्णो विष्णु कृष्ण
दिभिः सह॥ तद्विष्णोः परमं मंत्रं मपां मध्ये यदा द्विजः॥ सहजं नमोर्जितं पा
पं सक्तं जप्त्वा विशुध्यति॥ ऋ॥ ७५॥ १५॥ तद्विष्णो इति मंत्रं वा शतवारं दिने

दिने॥ अंतर्काले महाविष्णो स्मरन्ने वतु सर्वथा॥ वसिष्ठ सहस्रसूक्तानि ल
क्षं विष्णोर्जपे द्वादशं भनाद्याह तो दोषो राजार्थं वै प्रणश्यति॥ एतानि स
प्तसूक्तानि जपे लक्षं शिवा लये॥ गणे शतं मवाप्नोति मुच्यते सर्वमिच्छी
षेः॥ संपूर्णं न ध्वजः सूक्तं यात्रा कामो जपे दुधः॥ अध्व्यां पारयिष्यंति
कार्षसिद्धिं न संशयः॥ कद्रुद्राय जपे त्रसूक्तं शीतं ज्वरविनाशनं॥ लिंगं स्पृष्ट्वा
युतं धीमान् रोग्यं शीघ्रमाप्नुयात्॥ ५॥ ६॥ मंदिष्य जपे नमंत्रं शतवारं ज
पे यदा॥ पुनर्भदा भुंक्ते तदा पापात्र मुच्यते॥ आस्मारथं जपे नमंत्रं संश
यं चेति किल्बिषं॥ नुक्ति काले त्रसूक्तं ज्ञानतो ज्ञानतो वा॥ अददा अ पि ३
दुःखं अभिजपे नमंत्रं सहस्रं चैव दुष्कृतं॥ शय्या प्रति गृहात्पापान् मुच्यते
नाम संशयः॥ इन्द्रो अश्रायि मंत्रं वा अब्रुवंतं न किल्बिषं॥ ज्ञानतो ज्ञान

ऋग्वि. तस्मिन्नुपनिषत्तिकाकेरजस्त्रियः॥ इदं नमो जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने॥ महा
 पातकं संयुक्तो मुच्यते नात्र संशयः॥ ऋ॥ ५॥ ७॥ त्वं सुमेषं जपे नमंत्रं दशवारं
 शिवालय॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां दिवा भुंक्ते न कल्मषं॥ सपर्वतो जपे नमंत्रं संक्रो
 तो दशचक्रं पर्वद्वये भानुवारं रात्रौ भुंक्ते न कल्मषं॥ सहिद्वारं जपे नमंत्रं
 शतं वै विष्णु मंदिरं एकादश्यां महारात्रं भुंक्ते यदि न पातकं॥ आयं घण्टि मं
 त्रं तु दशवारं च कल्मषं॥ रात्रौ भुंक्ते वत्सरेषु मन्यादिषु युगादिषु॥ अभिस्व ह
 सिं मंत्रं च जपे दशानपातकं॥ रात्रौ भुंक्ते वत्सरेषु परान्नं भुंजेत यदि॥ ऋ॥ ५॥ ८॥
 परीक्षणा जपे नमंत्रं दशवारं जले पिवा॥ आद्वै भुंक्ते याचितान् तदा पापात् मु
 च्यते॥ इदं नहि जपे नमंत्रं दशवारं न पातकं॥ तन भुंक्ते आह कर्त्ता आह भा
 क्ता यदा तदा॥ जघं वां उ जपे नमंत्रं दशवारं यदा तदा॥ याचया आह कर्त्ता सो
 तदा पापात् प्रमुच्यते॥ बृहत्स्व भद्रं मंत्रं च सहस्रं तु जले पिवा॥ अथ कथा आ

इमो क्ता सौ तदा पापात् प्रमुच्यते॥ यौ श्विदस्य जपे नमंत्रं शतवारं प्रशस्तिकं॥ अका
 लं आह कर्त्ता सो मुच्यते पातकात् तदा॥ ऋ॥ ५॥ ९॥ यदि त्विदं जपे नमंत्रं शतवारं न
 कल्मषं॥ पैतृकं दिनं मुल्लंघ्य यस्मिन् कस्मिन् दिने कृते॥ त्वमस्य पारं मंत्रं च जपे
 न्माद्युत्तं तदा॥ अथ आह यदा न्यूनं स्वसं रूपं कल्मषं नहि॥ त्वं पुनः प्रतिमंत्रं
 च दशवारं जपे यदा॥ मन्वाद्यो यदा न्यूनं तदा पापात् प्रमुच्यते॥ नयस्य घावा
 मंत्रं च शतवारं तदा नयेत्॥ युगाद्यो यदा न्यूनं कुरुते नैव संशयः॥ आर्चने
 नमंत्रं जपे नमंत्रं शतवारं यदा बुधः॥ नित्यं आह यदा न्यूनं कुरुते नैव संशयः॥ ऋ॥ ५॥ १०॥
 न्युपुवाचं जपे नमंत्रं शतवारं ततो दिने॥ आम आह यदा न्यूनं तदा संपूर्णमि
 तितत्॥ शची वस्तु जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने॥ बहु दुर्बुद्धि सिद्धिं विंदते देव
 वर्चसे॥ एभिर्द्युभिर्जपे नमंत्रं शतवारं भुंजेदिने॥ अथ वक्ष्ये यदा न्यूनं तदा
 संपूर्णमिति तत्॥ समिद्राया मंत्रं च वर्षे वर्षे जपे छतं॥ अथायणं यदा न्यूनं त
 दा संपूर्णमिति तत्॥ ऋ॥ ५॥ ११॥ मरुतो यस्य सक्तं तु जपे लक्षं शिवालय॥ जन्म

नां प्राणिनां प्राणां तीक्ष्णतां सलभते शनी॥ देवानां नद्रामंत्रं च जपेदशदिनंप्र
ति॥ दैवेन सहसंप्रीतिमायुर्हृदिले धने॥ त्वंसोमप्रजपेत्सूक्तं द्विवारंच दिने
दिने॥ स्वस्त्युक्तिः परनिंदा च सत्यं नास्ति न संशयः॥ आप्यायेत्तज्जपेन्मंत्रं द
शलक्षं शिवालये॥ चंद्रग्रहे यदा भुंक्ते तदा पापास्त्रमुच्यते॥ एता उत्था जपे
त्सूक्तमेकवारं दिने दिने॥ आत्मकृत्या यदा दोष आगतश्चेत्तदानहि॥ ॥ ५१३॥
अग्रीषो मा जत्सूक्तमेकवारं दिने दिने॥ परेषां निंदकाणां च किल्बिषं न हि स
र्वथा॥ इमं स्तोममिति सूक्तं जपेत्सत्ययुतं हरौ॥ पित्रोर्विना ब्रह्मचारिवद्धि
दग्धेन पातकं॥ जपेत्सूक्तं यतीनां च वधे स प्रलयेति वै॥ लक्षधा त्रां ज्येष्ठ
मासे ततो मुच्येत किं लिखितम्॥ अपनस्तु जपेत्सूक्तं मत्सृशां स्थरिर्न यदा
विमुच्यते यदा दोषा त्यं चरात्राद्यु विभवेत्॥ अपनस्तु जपेत्सूक्तं साहस्रं
वैजलेपि वा॥ अज्ञातिभ्यो ग्निरदा ता च लिख्यते नेव किं लिखितम्॥ वैश्वानर
स्य सूक्तं तु जपस्य च फलं लभेत्॥ गुरुवाक्यं च विश्वासं पंचवारं दिने दिने॥ ॥ ५१४॥

सहस्रसूक्तसदृशं ज्ञातवेदसमंत्रकं ॥ बिल्वेमाद्येलक्षसंख्यामणिमादींश्च विं
दति ॥ ज्ञातवेदसमाहात्म्यमृषिभिः प्राच्यते बुधैः ॥ स यो वृषा जपेत्सूक्तं धाम्ना
लक्षं शिवा लये ॥ आयुष्यधंतं पुनश्च भाग्यवतं प्रसूयते ॥ रोहिष्या वा जपेत्सूक्तं
मेकवारं दिने दिने ॥ बिल्वालये च गोक्षेत्रे वा गोप्रदानं फलं लभेत् ॥ चंद्रमा अ
स्तु सूक्तं वैष्ठावरणां जपे वेधेत् ॥ अयुतं बिल्वमूलं तु चैत्रे दोषो न विद्यते ॥
इंद्रमिव जपेत्सूक्तं योगीनां च वधेयदा ॥ लक्षं माद्ये यदा भगते तदा पापात्प्रा
मुच्यते ॥ ५ ॥ १४ ॥ यज्ञो देवानां सूक्तं तु अयुतं विष्णुमंदिरं ॥ मृतपुत्रानपत्या
वासपुत्रा सर्वं धाम वेत् ॥ यद्ब्रवं जपेत्सूक्तं लक्षं धाम्ना तु फाल्गुने ॥ विध
वासंगदोषस्तु प्रणश्यतु न संशयः ॥ विद्यरव्यं तु जपेत्सूक्तं एकवासरं दिने
तिने ॥ मकरघ्नं श्रीकरं च देवभद्रं च विंदति ॥ आमनीषा जपेद्द्वारं बह्वर्कं
न्याये घदि ॥ स पुत्रां लभेत्तपश्चादयुतं विष्णुमंदिरं ॥ ईळे धा जपेत्सूक्तं
जपन्मोहस्यमंदिरं ॥ ज्ञानैश्वर्यप्रदं पश्चादयुतं बिल्वमूलकं ॥ ॥ ५ ॥ १५ ॥

ऋषि. एकोद्विंशे ब्रह्मचारि प्रजपेधुभिरक्तुभिः॥ पादं भुंक्ते लक्षसंख्यामुच्यते
 किं लिषा नतः॥ अरिष्टेभिर्जपेत्पादं शाले शोभोजने यदि॥ पंचायुतं ब्रह्म
 चारी जले वा कल्मषं नहि॥ तन्नो मित्रो जपेत्पादं क्षणे रोद्रे च भोजयेत्॥ शि
 बालये ब्रह्मचारी अयुतं चेति दुक्कृतं॥ अदिं प्रजपेत्पादं सपिंड्यां भोजये
 यदि॥ अयुतं चे ब्रह्मचारी तद्वा पापास्रमुच्यते॥ इमारुद्राय तव सेस
 कं जपेद्विवा लये॥ उष्ट्रं ज्वरविनाशाय अयुतं नात्र शयः॥ मानो म
 हांतमित्याभ्यां शतसंख्यां शिवा लये॥ अग्निकाये विना भुंक्ते न पाप
 ब्रह्मचारीणः॥ ऋ॥ ५॥ १६॥ ३॥ अ॥ १॥ प्रवः पातं जपेत्सूक्तं माघमासे
 शिवा लये॥ राजन्निहं लभेत्कोटिं शतारोग्या रिविष्ठादिभिः॥ दक्षि
 णावता मंत्रं च दिनं प्रति शतं जपेत्॥ रविस्थित्वा सूर्यं नृद्वे परवित्तमवा
 प्नुयात्॥ प्रत्यर्पणं पुनः कार्यं हरण्यस्तोत्रं पापकृत्॥ प्रसूक्तं जपेत्क्षेत्रं वि
 ल्भे वाश्च छैरववा॥ प्रसूज्येष्टं जपेन्मंत्रं कवारं दिने दिने॥ जनप्रियः

कीर्तिमांश्च सचाश्रेयो भुवि स्थितः॥ सुषुमासप्तसूक्तानि जपेद्वा विष्णुमं
 दिरे॥ मार्गशीर्षे युतं धीमान्॥ परकायं प्रवेशयेत्॥ सुषुमा प्रजपेत्सूक्तं
 गणानां त्रिसहस्रं॥ श्रेष्ठां कन्यां लभेत्सत्यं लाजांश्च जुहुयात्तन्मधु॥ ऋ॥ १६॥ ७॥
 सुषुमा प्रजपेत्सूक्तं मेकवारं दिने दिने॥ गोधनं वर्धते तस्य कुले भूमिश्च स
 र्वथा॥ विष्णोर्नुकं जपेत्सूक्तं विष्णुभक्तिर्भविष्यति॥ जानोदयंततः प
 श्याद्विष्णुसायुज्यमाप्नुयात्॥ विष्णोर्नुकं जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने॥
 अंतकाले महाविष्णोस्मरेन्मंत्रं तु सर्वथा॥ प्रवः पातं जपेत्सूक्तं सहस्रं
 विष्णुमं दिरे॥ अरुतस्मातो भुंक्ते च तदा पापात्प्रमुच्यते॥ भवामित्रो
 जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने॥ अविघानस्पृशेत्सत्यं विधया सिद्धि
 मिष्यति॥ ऋ॥ ५॥ १८॥ यः पूज्यं जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने॥ जीव
 बुद्धितदाना स्यात्तन्बुद्ध्या च स्थितांततः॥ तमुक्तो तारमंत्रं च दिनं

क्र.वि.

६

प्रतिजपेद्दश॥ पापं पूर्णं विनश्येत्ततः सायुज्यमाप्नुयात्॥ तमस्य रा-
जामंत्रं च दिनं प्रति जपेद्दश॥ मूढा विद्यासमस्तं ह्यजीवन्मुक्तो न संशयः॥
युवं ह गार्भं मंत्रं च शतवारं जपेद्यदि॥ नदीरुल्लंघ्य वा स्नाना विना दोषात् प्र-
मुच्यते॥ युवं ह स्तोत्रं जपेन्मंत्रं शतवारं जपेद्यदि॥ भ्रातृ नोक्ता पुनरुक्ते
ततोऽमुच्यते किल्बिषात्॥ शृपवस्का जपेन्मंत्रं वैशाखे विष्णुमंदिरं॥
लक्षसंख्या जपेन्मंत्रं मुच्यते श्वप्रतिग्रहात्॥ क्र॥ ६॥ १९॥ ककारादि-
मकारांतं अष्टुतं तु जपेद्दश॥ शिवस्त्वनेषु तत्र स्तु मंत्रं मोक्षो न संशयः॥
ततः कस्येति मंत्रेण जुहुयात् त्रिसहस्रकं॥ त्रियंशु मधुयुक्तेन रूपेणाशं
तुभूतिदं॥ तन्नुचोचामस्तुक्तं तु जपेत्स्त्रिंशु युतं द्विजः॥ स्वामि इहो महा-
पापी तेन पापैः प्रमुच्यते॥ सहस्रं तु इतीं सत्तं परस्त्री पापनाशनं॥ नृ-
तिदं चित्रसिध्यर्थं लक्षं च विष्णुसंनिधौ॥ पितुं नुस्तुक्तं तु जपेद्दश दोषे

३

न लिप्यते॥ अन्नं स्पृष्ट्वा भुक्तं काष्ठे वर्धते नंतु तज्जले॥ अग्नेन यजपेन्म-
त्रं पंचवारं दिने दिने॥ विष्णुरस्याग्निकस्यापियत्फलं तत्फलं लभेत्॥ प्र-
मादाश्च युवस्त्वोपि विनियुक्तो मृतः पितुः॥ सिद्धो निहोता से मांतु मध्या-
यस्तु जपेन्मंत्रं शतं॥ क्र॥ ७॥ २०॥ नूनं साते जपेन्मंत्रं माघमास तु लक्ष-
कं॥ पश्चिंतां त्रिशतं सत्यमन्नं कृत्वा समं विदुः॥ अर्घ्यं व इतीं सत्तं त्रि-
सहस्रं जपेज्जले॥ इहान्यजन्मनिः कृता ब्रह्महत्या प्रमुच्यते॥ प्रद्यान्व-
स्य जपेत्सत्तं रातं चैव न कल्मषं॥ भृशुरभ्यो भुक्तिकाष्ठे पंक्तिं मेदं करोति
चेत्॥ आयाहीति जपेत्सत्तं मनस्तुष्टिं करोति चेत्॥ दिने दिने पंचवारं ज-
पेद्वा विष्णुमंदिरं॥ सहस्रं तु जपेत्सत्तं मधुयुक्तेन रूपेणाशं नतु॥ ब्रह्मदंडी च
रिच्छाति मार्गशीर्षे सहस्रकं॥ क्र॥ १॥ २१॥ मंत्रं जपेद्दिश्वजिते लक्षं
चैत्रे शिवा लयेक्षेत्रा पाहारनरकं प्रणश्यति न संशयः॥ अग्निभुक्ते

पेन्मंत्रं त्र्ययुतं श्रावणेयदि ॥ विह्वलये विमुच्येत पापं वै वैश्यसेवने ॥ सत्रा
 साहो जपेन्मंत्रं लक्षं त्रैलोक्ये जपे ॥ रत्नापहारनरका मुच्येत नात्र संश
 यः ॥ अनानुदो जपेन्मंत्रं लक्षं चेद्विष्णुमंदिरं ॥ रक्तवस्त्रं च कौर्तिक्यां धनार्था
 पंचवर्तते ॥ यज्ञेन गातुं मंत्रं च दशवारं दिने दिने ॥ जपेज्जके वा विष्णवे वा बुद्ध
 व्यं च विंदति ॥ इदं श्रेष्ठं निमंत्रेण प्रत्येहं वै जपेच्छतं ॥ त्रिवर्षं तं व्रतं सत्यं सहस्रं
 च स विंदति ॥ त्रिकद्रुकेषु स्तुतं तु जपे लक्षं शिवा लये ॥ कन्यायामुपनीतं वा
 दत्वा पदं विनश्यति ॥ सा ॥ १२२ ॥ अष्टोत्तरशतं मंत्रं गणानां त्वा जपे दुधः ॥
 दिने दिने सर्वसिद्धिः सर्वविघ्ननिवारणं ॥ मनः शुद्धिं भवेत्तु तं जपेत्समाम वि
 ष्वे ॥ अंगारकचतुर्थं विंशतवारं जके पि वा ॥ सुगोहिबो जपेन्मंत्रं दश
 वारं दिने दिने ॥ कुर्याद्विविचारेण स्वर्गपूजां दिने प्रति ॥ इत्थं प्रनाशनं मं
 त्रं यो मेराजं जपेद्यदि ॥ अष्टोत्तरं तु सोहस्रं जके वा विष्णुमंदिरं ॥ आत्मेपि

तजपेत्तु तं लक्षं संख्या शिवा लये ॥ गरहोपि भवेत्पूतः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 ॥ ५ ॥ १२३ ॥ धारावरा जपेन्मंत्रं शतवारं जके यदा ॥ स्वप्ने दृश्यं यदा याति मु
 च्येत पातकास्तु धीः ॥ धीवान् स्तुभिर्मंत्रं च सदा ध्यायां शतं जपेत् ॥ ततः प
 तति मेदिन्यां तदा दोषाः प्रमुच्यते ॥ उक्षते अभ्वान्मंत्रं च बद्धं बद्धं विंशतं
 जपेत् ॥ स्वस्त्रियामातुको संगतं तदा दोषाः प्रमुच्यते ॥ दृक्षेता प्रजपेन्मंत्रं बद्ध
 यं विंशतं जपेत् ॥ विधवा संगदोषास्तु तदा मुच्येत किल्बिषात् ॥ इधन्वभिज
 पेन्मंत्रं त्र्ययुतं कल्मषं न हि ॥ रजरत्नं लाया भायायाः संगमानात्र संशः ॥
 ॥ ५ ॥ १२४ ॥ आनो ब्रह्मा नमः मिमंत्रं तु शतं दोषो जपेन्नरः ॥ स्वभाया संग
 काळे पुपरस्त्री स्मरणं तथा ॥ तन्नो दातु जपेन्मंत्रं लक्षं पापश्च सर्वथा ॥ प्रा
 जापत्या संगमाश्च ज्ञानतो ज्ञानतो यदि ॥ यद्युजते जपेन्मंत्रं वंध्यापंचायु
 तं यदि ॥ कनिष्ठभ्रातृभायया संगमा किल्बिषं न हि ॥ यो नो मरुतो मंत्रं च

संवि.

द
वर्षं लिखकं जपेत् ॥ दोषास्तु मुच्यते सत्यं स्वस्त्रुणां संगमो यदि ॥ चित्रं तद्दो
जपेन्मंत्रं अश्वत्थं लक्षकं जपेत् ॥ मातृषसुः संगदोषात्प्रणश्यति न संशे
यः ॥ १५ ॥ १२५ ॥ तान्येव महोजपेन्मंत्रं शतवारं दिने दिने विदते थधनं धान्यं स
त्कीर्तिं ब्रह्मवर्चसं ॥ ते दशगवा जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने ॥ अंतकाळे वि
लुते जो लभेते नात्र संशयः ॥ ते क्षोणी जपेन्मंत्रं अष्टुतं विष्णुमांसे ॥ शमान
यस्य दानस्य वैत्रे दोषो न विद्यते ॥ तां इयानो जपेन्मंत्रं जले जाप्यं सहस्रं वं ॥
उक्तां ते यस्य दानस्य किल्बिषं नात्र संशयः ॥ यवारधं जपेन्मंत्रं सहस्रं च
शिवालये ॥ नादानस्य विमुच्यते वैतरण्यांश्च किल्बिषात् ॥ २५ ॥ २६ ॥
ओष्ठा विव जपेन्मंत्रं दिनं प्रति जपेदश ॥ वाग्देवामातृकां तस्य जिह्वा ग्रे
वत्तेते सदा ॥ ओष्ठी मंत्रेण जुहुयाद्वापि स्वकुळे स्थिता ॥ त्रिमधुं चाज्य
साहस्रं प्रतिवर्षं ॥ तुफालुने ॥ कनिष्ठे दज्जपेन्मंत्रं यात्राकाळे प्रशस्य

ते ॥ प्रातरे वाथ सायाह्ने दिनं प्रति जपेदश ॥ कनिष्ठे दज्जपेन्मंत्रं पदवीरं तदा भवेत् ॥ वे
दविक्रयिणो गेहे भुक्ते पापात्प्रमुच्यते ॥ सोमस्य मा जपेन्मंत्रं सततं समदारुणं ॥ मनो
गता निपायानिक्षेप्याति सहस्रशः ॥ इहामग्रे जपेन्मंत्रं लक्षं चेद्दिष्णुसंनिधौ ॥ षष्ठीनां
त्रिशतं सत्यं स्वर्णं कृत्स्नं समं विदुः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अष्टकं २ ॥ इति ज्येष्ठ संविधाने प्रथमा
ध्यायः ॥ ॥ अग्निरस्मि जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने नाभिं पृष्ठा भोजनांते क्षिप्यं पावनं
भवेत् ॥ अग्निरस्मि जपेन्मंत्रं कायशुद्धिं शिवालये ॥ अमासा मिंदुयुक्तानां कुंभमा
स्तेयदारविः ॥ इच्छंतीति जपेत्स्त्रुं लक्षं बिल्वे शतेपि वा ॥ कुष्ठनाशो भवेत्स्त्रुं माघमा
घमासेन संशयः ॥ भुनं द्रुवे मंत्रं च लक्षं चेत्त्रजपेज्जले ॥ षष्ठीनां त्रिणां त्रिशतं तीर्थं सि
धत्स्त्रुं समं विदुः ॥ अहनहि जपेन्मंत्रं पंचविंशज्जपेदश ॥ ऊना तु मासिके भुक्ते तस्य
दोषो न लिप्यते ॥ यज्ञोहिते जपेन्मंत्रं विशद्वारं शिवालये ॥ श्राद्धे मायदा भुक्ते तदा
पापात्प्रमुच्यते ॥ प्रपर्वतीनां सुक्तं तु जपेत् लक्षं जले यदी ॥ बिल्वे वै पापनाशाय त

शनि तो भुमिमवाधुयात् ॥ १० ॥ व. ९ ॥ अस्मेप्रयंधिमंत्रं च शतवारं दिने दिने ॥ बिल्वे वा प्रज
 पेजाप्यंबुद्रुद्रयं च विंदति ॥ इंद्रया ह त्रिस्तुक्ता निजपेत्पुपे सह स्वकं ॥ आचार्यादिस्तु
 नकुमंशैवेवावेष्टवेपिव ॥ उपसः पूरस्तुतं तु जपेष्टु क्षीरि बालये ॥ दत्तभूम्यपहार
 स्य दोषान्मुच्येत फाल्गुने ॥ मित्रोजनानि त्रिस्तुक्तं त्र्ययुतं तु शिवालये ॥ लिंगं स्पृ
 ष्ठा जपेद्दीप्ता स्तरापी मुच्यते पुनः ॥ करवीरैस्तु गायत्र्या होमं कुर्यात्सह स्वकं ॥ व्याधि
 नाशो न वेक्षी प्रमृत्पु मे विनिवर्तते ॥ व्याहृति संपुटं तारं गायत्र्या मुतं जपेत् ॥ अन
 द्वा हं प्रगृहीति मुच्यते कल्मषा तदा ॥ अयुतं चैव गायत्र्या अथवा त्र्ययुतं जपेत् ॥ अन
 माहा दोषप्रगृहीति मुच्यते कल्मषा तदा ॥ १० ॥ व. ११ ॥ गायत्रि त्र्ययुतं जप्त्वा स
 मव्याहृति संपुटं ॥ दुरीतं न हितत्सर्वं दुष्टं ता यददाति चेत् ॥ सप्तकोटि महामंत्रे
 र्यत्फलं लभते हि जः ॥ देवस्य सवितुर्वर्गं जपेत्फलं माधुयात् ॥ कृष्णधृति जेत्सु
 कं श्राद्ध काळे प्रशस्यते ॥ राक्षोघ्नं पितृलुप्यर्थं पूर्णं भवति सर्वतः ॥ अग्नेमकज २

पस्तुक्तं श्राद्ध काळे प्रशस्यते ॥ शवारं दिने दिने ॥ यदा तदा ॥ औपासनं विना भुंक्ते गृहस्थस्य
 न कल्मषात् ॥ नृष्टत प्रजपेत्तमंत्रं लक्षं च द्विष्टु मंदिरे ॥ त्रिंशन्नृषाधि कृष्णाणां प्राजापत्यं
 समं विदुः ॥ सुवीरैस्ते जपेत्तमंत्रं दशवारं दिने दिने ॥ स्थूला स्पृष्टा न दोषस्तु भुवि भूतः सदा
 स्थितः ॥ ११ ॥ क. ३ ॥ गुरुपुण्ययदा योगे हस्ता कर्कवा जे शतं ॥ एकवारं त्रिवारं तु जपे
 त्सुक्तं कथामहां ॥ वामदेवां तु सुक्तं तु जके रन्यत्र वाहरे ॥ ब्रह्महत्यादिवायातु विष्टु
 लोके महीयते ॥ हंसो मंत्रं जपेद्दीप्ता स्मयुतं विष्टु मंदिरे ॥ अर्घ्यं दद्यात्कुशुरोगी सु
 वर्षा सहशं वचः ॥ वायो भुक्ता जपेत्सुक्तं त्र्ययुतं तु शिवालये ॥ बहुधा वने ते रोगे विन
 श्यति न संशयः ॥ एवापि जपेत्तमंत्रं मार्गशीर्षे शिवालये ॥ उभयतो मुखं दानस्य ल
 क्षा दोषा त्रमुच्यते ॥ १२ ॥ व. १२ ॥ क्षेत्रस्य पतिना सुक्तं त्रिजपेदन्वहं बुधः ॥ स्व
 क्षेत्रं भोगयोगां च त्रिवर्षात्सर्वं धा भवेत् ॥ अबोध्याग्निस्तु सुक्तं निपापघ्नं राज
 वश्यकं ॥ तत्प्रेरवाक्षीरकं लक्षं जपेत्माघे शिवालये ॥ जपेधि वेदमंत्रो यं शिरो

शक्ति
१०

रोगो विनश्यति॥ आयुर्वर्ध्यादिपक्षाद् आयुतं विष्णुमंदिरं॥ वधेन दस्युं मंत्रं न दिनं प्र
तिजपेदत्र॥ शत्रुनाशो मृत्युनाशो रोगनाशश्च भूतिदः॥ स ५ व ५ अ ॥ १॥ अग्नौ
चंपादं च न्यूनं नृजपेदपि॥ अयुते ब्रह्मचारी च नरकान्मुच्यते तदा॥ तमुष्टिहोमं
त्रं वा एकादशदिने दिने॥ श्रीकृष्णस्य तु यत्पुण्यं तत्पुण्यं बह्विजपेन॥ यो देवज
पेन मंत्रौ लक्षं वेदेषु मंदिरं॥ राजसेवा स्य नरकं ज्येष्ठमासं विनश्यति॥ ज्यायां
सप्तम्ये मंत्रं तु ध्यात्वा लक्षं जपेदपि॥ राजस्त्रीसंग नरकं मार्गशीर्षे विनश्यति॥
समुद्रमासां मंत्रं च बद्धं यत्पुतं जपेत्॥ विनश्यतदा सत्संवत्सरे स्त्रीसंगक
लम्भं॥ सहिक्षत्रं च मंत्रं च जपेदश्वत्थमूलेके॥ न्यपुतं माघमासे तु क्षुद्रसेवा
तु संक्षयं॥ स ६ व ॥ ६॥ श्येन आसां जपेन मंत्रमाश्वयुज्यां च लक्षकं॥ वेदनिंदा
पुतं पापं प्रणश्यति न संशयः॥ सदाष्टमं जपेन मंत्रं लक्षं संतु फलं तु॥ ब्रह्मस्य
चारी चतुर्बुधमश्रीया च विनश्यति॥ सुतं भरो जपेन मंत्रं सापुस्त्रीषु विसर्जितं॥ १०

चैत्रे लक्षं बद्धं यत्पुतं तस्य दोषा त्रमुच्यते॥ योजागार जपेन मंत्रमेक लक्षं शिवा लये॥ स्त्रीमात्र
संगदोक्तं नश्यति ब्रह्मचारिणः॥ रूयेन प्रजपेत्सत्सहस्रं वैजले पदा॥ प्रायश्चित्तं
स्वीकरोति तदा पापा प्रमुच्यते॥ स ५ व ॥ ७॥ प्रयुज्यते ५ जपेत्सत्सहस्रं वाक्शुद्धिश्च तदा भ
वेत्॥ सप्तम्यारवि वारे वा जलमध्यं यदा दश॥ अधाजि शब्दः सत्सहस्रं सर्वशरं पठति वै॥
इतिहासपुराणा निषङ्गं च सदृशं॥ तमुनूनं जपेत्सत्सहस्रं दशवारं शिवा लये॥ अन्वष्ट
क्यां श्राद्धं भोक्ता तदा पापा प्रमुच्यते॥ त्रिमं गणं जपेन मंत्रं दशवारं विष्णुमंदिरं॥ उष्टिहोमो जी
पापस्य मुच्यते सर्वथा तदा॥ आवोयं तु जपेन मंत्रं दशवारं विना गुरोः॥ व्यतीपाते यदा भुंक्ते त
दा पापा प्रमुच्यते॥ स ५ व ॥ ८॥ धूमं राजानमीर्यं च रातवारं जले पिबेत्॥ दृष्टि श्राद्धे पदा भुंक्ते
तदा पापा प्रमुच्यते॥ अराद्वे जपेन मंत्रं दशवारं न संशयः॥ सीमं चेत्यदा भुंक्ते तदा पापा प्र
मुच्यते॥ यत्प्रायासीष्टमंत्रं च शतवारं जपेद्विंशे॥ अतिशक्त्ये हे भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते॥
प्रथिष्टं प्रजपेन मंत्रौ रातवारं शिवा लये॥ सत्याहं निगदा भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते॥ प्रवत्स्य क
त्रं मंत्रं च विप्रो विह्वा लये यदा॥ जारिण्या भुंक्ते भोगांश्च तदा पा०॥ गवां भवेति मंत्रौ च

१९
क्रवि दशविष्णुलये यदा ॥ कुंडला न्नपदानुं क्त तदा ॥ ते अज्येष्टा जपे मंत्रं दशविष्णुलये यदा ॥
दिवा द्विर्भोजनं कृत्वा तदा ॥ श्रवणे ॥ वयानये जपे मंत्रं शतसंख्या जप्ते स्थितः ॥ रात्रौ दि-
ने भोजनं कृत्वा तदा ॥ मिमातु घोर्जमित्रं शतवारं शिवालये ॥ भार्या युक्तो यदा भुंक्ते तदा ॥
इति अग्निं जपे मंत्रं शतवारं यतैर्दोहा ॥ पंचयज्ञविहितस्य गृहे भुंक्ते न पातकं ॥ आयतस्तु
जपे स्तुतं दशविष्णुमंदिरं ॥ हस्तदंतं यदा भुंक्ते तदा ॥ पर्वतश्चिज्जपे मंत्रं दशवारं न कल्मषं
पां ॥ पल्या संतु यदा भुंक्ते पात्रस्ते प्रेरितं तदा ॥ वरा इवे जपे मंत्रं दशवारं यदा तदा ॥ बहुवश्चेक
पात्रेषु भुंजेते न कल्मषात् ॥ ऋद्धि वा ॥ १० ॥ अज्येष्टा सो जपे मंत्रं दशवारं न कल्मषं ॥ या
नादिदर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुंक्ते यदा तदा ॥ यदुत्तमे जपे मंत्रं दशवारं यदा तदा रजस्य लारवं
भुत्वा पश्चाद्भुंक्ते न दुष्यति ॥ अग्निश्च ये जपे मंत्रं शतवारं विशेषतः ॥ अत्यजातिवरं भुत्वा
पश्चाद्भुंक्ते न दुष्यति ॥ अग्ने मरुद्भिर्मंत्रं च किल्बिषान्न शतं जपेत् ॥ भुंजेते त्वेकपात्रं तु
बहवो ब्रह्मचारिणः ॥ के छानरो जपे स्तुतं एकवारं प्रशस्तं ॥ अष्टकादिश्चाहुर्भोक्ता
लिप्यते नैव कल्मषात् ॥ क्रतेन क्रतं स्तुतं बारं कवारं जपेद्बुधः ॥ युगादिश्चाहुर्भोक्ता च

तदापापा॥॥सह॥व॥१९॥॥ऋतस्येति जपेत्सूक्तं त्र्ययुतं विष्णुमंदिरे॥अश्वत्थे मा
घमासेतुमृत्ररोगो विनश्यति॥वरुणो वीजपेत्सूक्तं मयुतं धान्यमृकके॥तीव्रादि
व्याधिना शस्तु सुखि वपश्चास्त्रिभुवि॥महो नो अघसूक्तं तु लक्ष्ममाघे जपति या
दुष्कृताद्रियमाभुक्तमुच्यते भूसुरास्ततः॥विश्वानि देवमंत्रं च प्रत्यहं प्रजपेद्दश
सवारिहसमंत्रैव सवारिहसमंत्रं रिष्टप्रदायकं॥आगावस्तु जपेत्सूक्तं जपेच्च
वैत्र्ययुतं जपेत्॥गोदानस्य तु यत्पापं प्रपाशयति न संशयः॥ऋ९ व१२॥अष्ट
व्यां प्रजपेत्सूक्तं मेकवारं दिने दिने॥विष्णु लुये जले बापि क्रतूनां लभते फलं
संचत्ये प्रजपेत्सूक्तं बद्ध्यां किलिषे नतु॥प्रयश्चितं माघमाघमासे त्र्ययुतं स्वी
करोति चेतु॥दिने दिने ह्यसाहस्रं जपेन्मंत्रमपादितः॥वत्सरोंते भोगयोग्ये ध
नं भूमिलभेद्दरुं॥हरीं त्रिदाजो नामंत्रं लक्षं माघे जले यदि॥गृहस्थधर्मलोप
स्य प्रयश्चितं तदेव हि॥तं बोधिया जपेन्मंत्रं लक्षं त्रैशिवालये॥धर्मचारिणा

ऋग्वि.
१२

ब्रह्मचारिणो धर्मस्य भूयैव पूजयिष्ये ॥ जपे नमंत्रं च वर्धन्यं कार्त्तिक्यां विष्णु
मंदिरं ॥ वानप्रस्थाश्रमो धर्मो न्यूनं संपूर्णतमिमाता ॥ ऋ ६ ॥ व १३ ॥ ए
वा जज्ञानं नमंत्रं च जपेद्वै विष्णुसंनिधौ ॥ नृक्षेत्रे नृक्षेत्रे पुत्राणां प्राप्य सर्व
था ॥ मंदस्पर्शकवे मंत्रं बुद्धिदं प्रतियं कवि ॥ अप्रियान च लोकेषु प्रियास्तस्य
जना भुवि ॥ अयमुशानो मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छतं ॥ मनःशुद्धिं कायशुद्धिं वा
कशुद्धिं चैव विंदति ॥ अणिमादिमहांसिद्धिं लब्ध्वा लोकेषु विश्रुतं ॥ इदमि
व जपे नमंत्रं दिनं प्रति जपेच्छतं ॥ प्रातस्मिहो व्रते च विस्मिहो नास्ति सर्वदा ॥
अस्य पितृजपे नमंत्रं दिनं प्रति जपेच्छतं ॥ पितृभक्तिस्तु पुत्रस्य मातृभक्ति
श्रवदौ ॥ सद्देवगण ॥ समिद्धे अग्नौ मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छतं ॥ कायिकं देव
तानां च नश्यते नात्र संशयः ॥ यदि द्रुदिवि मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छतं ॥ वाचि
कं देवतानां च नश्यते नात्र संशयः ॥ अहेळमानो मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छतं ॥ शा १२

अहेळमानो मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छतं ॥ शास्त्रेषु संशयो नास्ति विश्वासः संशयो भवेत् ॥ योक्ता
कुजपे नमंत्रं दिनं प्रति शतं जपेत् ॥ विपरीतं न शास्त्रेषु यदर्थं दृश्यते सदा ॥ एष द्रुपदो जपे नमंत्रं
शतवारं दिने दिने ॥ वांति बुद्धिर्न शास्त्रेषु यथा तथ्यं च दृश्यते ॥ सद्देव १५ ॥ सुतः सोमो जपे नमंत्रं
शतवारं दिने दिने ॥ अन्यथा र्थं न शास्त्रेषु यथा र्थं दृश्यते ततः ॥ द्रुपदो जपे नमंत्रं शतवारं
दिने दिने ॥ आसौ कस्तुपुराणार्थे यथा र्थं दृश्यते तदा ॥ प्रत्यस्मै प्रजपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥
महावाक्येषु विश्वासो मविश्वसं न सर्वथा ॥ एमे नमंत्रं जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ स्मृत्यर्थे नान्य
था बुधियार्थं पश्यती दीजः ॥ यदि सुतमि मंत्रं विंशद्वारं जपेत् ॥ उन्मासं यदि यो भुंक्ते पा
तको न्युन्यते तदा ॥ ऋ ६ ॥ व १६ ॥ स्वादु क्लृप्तं जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ वारुणा सहवत्कृत्यं
मेदिन्यां कीर्त्तनं दिजः ॥ अयं स्वादु जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ राक्षसः सहवत्कृत्यं तेभ्यो
भुतिं प्रयाति भाः ॥ अयं मेपीतो मंत्रं च जपे कुर्यात्कृत्यं जके ॥ दिने दिने प्रवक्तुं च अजे अहं
यवाभुवि ॥ अयं सुयो जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ गंधर्वः सहवत्कृत्यं च सीता गंधर्वं विंदते भु
वि ॥ अयं विदुः जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ किनरेः सहवत्कृत्यं च सौदर्यं कांतिमेति सः ॥ ऋ ५
धृणव पितृजपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ ब्रह्मणा सहवत्कृत्यं च ब्रह्मलोकं महीयते ॥ इदं प्रणा

१३. ऋषिः जपे मंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ विष्णुना सह बक्त्या च विष्णु लोके महीयते ॥ उरुं नो प्रजपे मंत्रं
 शतवारं दिने दिने ॥ शीव लोके महीयते ॥ वरिष्ठे नो जपे मंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ किं न
 हे सह बक्त्या च स पुत्रा भूति मे तिसः ॥ इन्द्र मन्त्रं शतवारं दिने दिने ॥ विंदते वै
 धनं धान्यं वक्ता विद्या मे सह ॥ सप ॥ वगिणी ॥ म ज्ञाय ज्ञापे मंत्रं मे कथा म्यां जके
 पिवा ॥ गणिका नयदा भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते ॥ कृष्णे जने जपे मंत्रं शतं धा म्यां ज
 के पिवा ॥ स्वामिद्रो ही गृहे भुंक्ते तदा ॥ प ज न्य वा ता ग तं च शत वारं ज के य दि ॥ दी
 र्घी पी गृहे भुंक्ते तदा पापा प्र ॥ आयुवानो जपे द्दर्ग शत वारं यदा तदा ॥ पिशुनस्य
 गृहे भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते ॥ कुवे वी देवी वर्गं च वदेयं विशतं जपे ॥ पशुनस्यादा
 न लोका तदाः ॥ कृ ५ व १ ॥ ति नो रा यो जपे द्दर्ग शत वारं शिवा लये ॥ अकार्य जगृहे
 भुंक्ते तदा ॥ ४ अमित्यं वी रं वर्गं च शत वारं ज के ज के पे ॥ अस्पृश्यक गृहे भुंक्ते तदा ॥
 ५ उदुत्य प्र जपे द्दर्ग शत वारं शिवा लये ॥ व्याकु ल स्य गृहे भुंक्ते तदा ॥ मानो ह का य
 वर्गं च शत विष्वा लये जपे ॥ द्वेष्य गृहे यदा भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते ॥ तेन इद्र जपे द्दर्ग
 शत वारं शिवा लये ॥ कुंजरस्य यगृहे भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते ॥ नत द्विवा जपे द्दर्ग श १३

तवारं ज के यदा ॥ दय घ्नस्य गृहे भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते ॥ स्तोत्रमिद्रो जपे द्दर्ग शत वारं
 ज के यदा ॥ कृष्णं न तु यदा भुंक्ते तदा ॥ कृ ७ वर्ग २० ॥ वयमुत्वापथः स्रु तं शत वारं दिने
 दिने ॥ जपे द्दर्ग शत वारं दिने दिने ॥ संपूर्णं चिदुषा स्रु तं नष्ट्रव्यो जपे द्दर्ग ॥
 पुत्रराया तिस्यास्य द तं श्री रा दिकै र्या दि ॥ एहि वां प्र जपे मंत्रं सह स्रु तं ज के यदा ॥ ब्रह्म
 स्य गृहे भुंक्ते तदा ॥ य ए नं प्र जपे मंत्रं सह स्रु तं विष्णु मं दिरे ॥ पापा प्रमुच्यते सत्यं भुंक्ते
 हे सु स रा पि नः ॥ कृ ४ ॥ व २ १ ॥ इद्रा नु प्र जपे मंत्रं सह स्रु तं ज के यदा ॥ स्वर्गो यि गृहे
 भुंक्ते तदा ॥ १३ कं ते प्र जपे मंत्रं सह स्रु तं शिवा लये ॥ त ल्य ग स्य गृहे भुंक्ते तदा ॥ प्रनु
 वा च जपे मंत्रं सह स्रु तं विष्णु मं दिरे ॥ ते स्रु तं सर्गि गृहे भुंक्ते तदा पापा ॥ श्रु थ द्दर्ग जपे मंत्रं
 मे क वारं दिने दिने ॥ परां चै तां त दाना स्ती स्रु तं दारा स्छाता मति ॥ इयमददा जपे मंत्रं
 कं तस्य सार स्वतं भवेत् ॥ वाग्देवी मात को प्रतु मार्ग शी र्ष यु ते न वेत् ॥ कृ ५ व २२ अष्टक १ ॥
 अग्निं नरो जपे मंत्रं भगिनी संग सं भवान् ॥ बिल्वमु के ल क्ष संख्या मन सो मुच्यते तदा ॥
 च मे ब्रह्माणि मंत्रं च दि नं प्रति जपे षत् ॥ दुर्बुद्धिः सर्वथा नास्ति सुबुद्धिर्वर्तते सदा ॥ दूर्य

१४८
 १४९
 पातजपेत्सूक्तं दिनं प्रति जपे ॥ सदा सुखं सदा भद्रं मां न्यतां विंदते सदा ॥ ययं पातज
 पेत्पादं दिनं प्रति ॥ निधिसंस्तु सुखं भुंक्ते बहुभिः सह सर्वथा ॥ शान्त इन्द्रो ग्रीस
 कं हि पंचवारं दिने दिने ॥ नित्यं जापी शिवायै रुद्र लोकं सगच्छति ॥ प्रब्रजेतु जपेत्सूक्तं
 कं मे सत्तरशतं यदि ॥ सहस्रमंत्रसदृशं किमलभ्य जगन्नेये ॥ प्रब्रजेतु जपेत्सूक्तं द
 शवारं दिने दिने ॥ विषयेषु जगुस्मा च ब्रह्मज्ञानं भवेत्ततः ॥ १०० वर्ग २३ ॥ प्रातरग्निं जपेत्सू
 कं जके लक्षं शिवे पि वा कन्या थी लि भते कन्या लाजां कुत्वा मुतं भवेत् ॥ याः प्रवत इति
 मंत्रं च स्नानादि च सा भवेत् ॥ वापी केपुत दागादि नदीषु प्रार्थना तिमं ॥ अमी वहेतु
 सूक्तं तु शत संख्या शिवा लये ॥ अयुतं चेत्कुष्ठ रोगी स्वर्गं वर्ण प्रयातिसः ॥ प्रणवस्य
 व्याहृतीनां त्र्ययुतं संपुटं जपेत् ॥ त्र्यंबकं च महा मंत्रं मृत्युमेव निवर्तते ॥ नित्यं जा
 पी विवाये वा आरोग्यं चैव विंदति ॥ मृत्युजयोर्थं गोदानं गृहीत्वा त्र्ययुतं जपेत् ॥
 व्याहृती संपुटं दंतारं लक्षं ह्यंतं शिष्यति ॥ देवता र्थं तु दानं गृहीत्वा चैतदोष कृत् ॥
 व्याहृती संपुटं दंतारं लक्षं चैव जपेत् यदि ॥ १०० वर्ग २३ ॥ यदधेति जपेत्सूक्तं वाग्यो १४९

पातु विमुच्यते ॥ सप्तम्यां रविवारे तु माघमासे जह्नु शतं ॥ व्यूषावः षट्सूक्ता नि प्रा
 तस्त्येव जके सुधीः ॥ हरिण्यादधिकं धान्यं सर्वसिद्धिं प्रयच्छति ॥ धुसुत्वा जपे मंत्रं अयु
 तं श्रवणादिना ॥ बंधनान्मुच्यते सत्यं नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥ अध्वर्यवा जपे मंत्रं सह
 स्त्रं तु जके यदि ॥ गघां नंतु यदा भुंक्ते तदा ॥ माचिदन्य जपेत्सूक्तं मुत्री संगे न दूषितः ॥
 अश्वत्थे फाल्गुने लक्षं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ इरादिह वसूक्तं तु दशलक्षं जपे यदि ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तो मुक्तो रुद्रो भवेद्दिजः ॥ स ६ वर्ग २३ ॥ यदधेति जपेत्सूक्तं काय दोषा
 त्प्रमुच्यते ॥ जन्मांतरसहस्रेषु काय दोषा त्प्रमुच्य ॥ वयमुत्वा जपेत्सूक्तं लोभनाशः
 सदा भवेत् ॥ उदारातिंततः ससं लक्षां वै विष्णु मंदिर ॥ इच्छा हि जपे मंत्रं त्र्ययुतं
 विष्णु मंदिर ॥ भगंदरा प्रमुच्यते जके वा भूतिदं नृणां ॥ दामानं प्रजपे मंत्रं त्र्ययु
 तं बिल्वमूले ॥ अतिसारा त्प्रमुच्यते ज्यो जीवे सतु सद्यनि ॥ येषां मा बाधो मंत्रं च
 जपेद्दय्ययुतं जके ॥ बाळया हा नि पीज्यंते भूतप्रेता दयस्तथा ॥ उदस्य शोचि मंत्रं च

कवि०

१५

जपेद्वैविष्णुमंदिरे॥ वृकज्येष्ठादिमुच्येतप्रत्यंचफाल्गुनेतदा॥ उडुतिष्ठजपेन्मंत्रं
बदर्यात्र्ययुतंयदा॥ देवितंनष्टकार्यंचसर्वथानस्यशेत्तदा॥ सं० वगर्हि॥ येतिश
तिजपेन्मंत्रंनिवाचयदाद्विजः॥ यस्याद्वासीप्रतिग्राहीतदापापाप्रमुच्यते॥ प्रकृता
निपेत्सूक्तंमाघमासेतुलक्षकं॥ तणवाळवधानांचपापदोषात्प्रमुच्यते॥ अग्निने
द्रेणवाअयुतेनजपेनच॥ क्षत्रियाणांचनारीणांसंगच्छेत्किंलिषंनहि॥ इमेविप्रस्य
सूक्तंजपेत्कोपिंजकेयदि॥ बहुस्त्रियातिसंसर्गदोषानश्येत्यसंशयः॥ ऋ५व०३॥
समिधानिजपेन्मंत्रंशतवारंदिनेदिने॥ पिशाचोद्दिश्यअसाक्षीतोजनंभुंजेतदा॥
अग्निःभुविजपेन्मंत्रंशतवारंदिनेदिने॥ पिशाचोद्दिश्यभक्तानि॥ भुंजतेभूत
रास्तथा॥ व्यावतौवैतिस्सूक्तंच॥ जपःकोधोपदुःखीतः॥ करोतिशक्तिदःपश्चा
त्र्ययुतंचजपेत्ततः॥ महिवोमहदोषात्तुश्रावणेतुविनश्यति॥ लक्ष्मेकंजपेत्त
क्तंकाळपुरुषसग्रहात्॥ स्वादोरभक्षिस्सूक्तंजपेद्वैविष्णुसंनिधौ॥ राद्वैवापुण्य १५

काळेवा सर्वसिद्धिंचविंदति॥ अमायांश्राद्धंभुंजेवैत्यनःपश्चाज्जपेद्वचं॥ प्रतिपद्यस्त्रिंशेपा
पैःमुच्यतेनात्रसंशयः॥ ऋ६व०२०॥ प्रभंगीतिजपेन्मंत्रंलक्षसंख्याशिवालये॥ वीर
व्यासंगदोषस्तुप्रणश्यतिनसंशयः॥ जोअस्माउपसूक्तंतुलक्षसंख्याशिवालये॥ दि
नाकीर्त्यस्त्रियासंगमुच्यतेनात्रसंशयः॥ तंतमिद्राधसेसूक्तंहोमंकुयात्सहकं॥ अर्कण
मधुयुक्तानिशिरोरोगोविनश्याति॥ मार्गशीर्षेजपेत्लक्षयोरोजेतिचमंत्रकं॥ बेश्यास्त्री
संगदोषस्तुधात्र्यानश्येत्यसंशयः॥ विशोविशोजपेत्सूक्तंधात्र्यांवात्र्ययुतंजपेत्॥
स्त्रीणांपुसांचपापघ्नीचांद्रायणशताधिकं॥ आतुसूक्तेनसाहस्रंहोमंतुलभतेतुसः॥
धर्मार्थकाममोक्षादिस्सर्पिर्मधुसमंपयः॥ ऋ६व०२१॥ तंबोदस्मज्जपेत्सूक्तंमंत्रंश
तवारंदिनेदिने॥ रागद्वेषस्तदानास्तीचित्तशुद्धिनसंशयः॥ कन्यावाररिस्सूक्तंतुवया
पंचलक्षकं॥ कुरुस्त्रीसंगदोषणमुच्यतेनात्रसंशयः॥ मदवकत्रमंत्रंवैशवारंज
पेत्तदा॥ जनवश्यंराजवश्यंदैववचश्चरतिर्द॥ इद्रायसामसूक्तंवैश्राद्धेविंचेयदाभवेत्॥
अग्न्यादिभिर्भोजनंतु॥ श्राद्धसंपूर्णमिवहि॥ स्वादिष्ठयाद्यप्रयत्नंजपेद्वैविष्णुसंनिधौ॥

ऋग्वि.
१६

चैत्रे रोदे प्रशस्यतु महदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ऋ५ वर्ग ३० आदि ॥ इति सैष्ठ्य ऋग्विधाने द्वि-
तीयोऽध्यायः ॥ ॥ अयावीती जपेद्द्विगुणं नो देवास्तत्र यः शुभं ॥ प्रणवव्याहृतीनां न
च शतसरव्या शिवालये ॥ प्रदेवमग्रपयति मे परस्त्वैसक्तं जपेत् ॥ उपस्थाने दशसूयं
महापातकनाशनं ॥ प्रदेवमग्रसूक्तं तु दशवारं दिने दिने ॥ तद्देहो गोधनं सत्पुं धनं धान्यं
च वर्धते ॥ जातिसंकरदोषस्तु ॥ धर्ता सूक्ते विनश्यति ॥ गुरुपुष्ये यदा योगे हस्ता
केवा जके शतं ॥ अश्वहत्यादिदोषास्तु १ धर्ता सूक्ते विनश्यति ॥ आश्वयुजां नवम्यां
वैशक्रियुक्ते न्यदेवते ऋ५ वर्ग १ ॥ इषमूर्जं जपेत्पादं दिनं प्रति जके चतुर्त्तं ॥ मेदिनी च
धनं धान्यं भुंक्ते पुत्रादिभिः सह ॥ ब्रह्मो देवानां मंत्रं च शतवारं शिवालये ॥ नदी तु
त्यं ह्यवास्तानां तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ अश्वो नक्तं दोमंत्रं च शतवारं जके यदा ॥ अश्व-
विक्रयिणो गेहे भुंक्ते पापात्प्रमुच्यते ॥ शतधारा जपे नमंत्रं शतवारं शिवालये ॥ रस-
विक्रयिणो गेहे भुंक्ते पापा ॥ दिवो न सप्तमंत्रं च बह्व्यं तु शतं जपेत् ॥ उष्ट्रविक्रयि-
णो गेहे भुंक्ते पापा ॥ प्रते धारा जपेद्द्विगुणं दिनं प्रति जपेद्दश ॥ अतिविक्रयिणो गेहे १६ ॥

भुंक्ते पापा ॥ एवानः सोमवर्ग तु १ दिनं प्रति जपेद्दश ॥ सर्वस्वर्णनिमित्तं च वेदकतुर्नक्तं ५ लम्पं ॥
महत्त सोमवर्गं च लक्षं चेद्दिष्टुमंदिरे ॥ कन्याविक्रयदोषस्तु प्रणश्यति न संशयः ॥ पुरोजिती
जपेत्सूक्तं गोघानां पापनाशनं ॥ गृहणे च द्रव्ये विमोक्षयत्येकमष्टकं ॥ नानानं वा जपेत्सू-
क्तं शतवारं दिने दिने ॥ अकमास दिनं जप्त्वा पदमेति पदं विनो ॥ ऋ५ ॥ व३ ॥ अत्रेह हं जेत्सू-
क्तं मदना संसदाने वेत् ॥ अयुतं सर्वसिद्धिं च फलं पुने विष्टुमं दिरे ॥ एकः समुद्रो मंत्रं च दिनं
प्रति जपेद्दश ॥ किंचि नस्ति दृष्टक बुद्धिः परमात्मनि संस्थिताः ॥ अयं सस्तु त्रयोदश्यां मा-
मनीषी जपेद्दि ॥ यमस्यास्य महद्गो नो विष्टु लोकं सगच्छति ॥ परं मृत्योस्तु सूक्तं वै संकी-
र्णं युपधातकात् ॥ जपेद्बलक्षं सरव्या तु नदी संगे विष्टुच्यते ॥ सप्तवर्जं नमस्तु प्राणि कृता
पीडा विनश्यति ॥ तत्पुत्रो न वज्रं युयात् दयुतं मधुना तिलैः ॥ विंदति प्रीतिं तातस्य तेन सा-
दं न संशयः ॥ ऋ५ व४ ॥ निवर्त्तध्वं जपेत्सूक्तं परकायं निगतिः ॥ कार्तिक्यां कीर्त्तिमां
धीमान् अयुतं विष्टुमं दिरे ॥ अग्निमीळे भुजां सूक्तं प्राणस्योक्तं ऋषये जपेत् ॥ सर्वेषां प्रा-
णिनामेव शतवारं शिवालये ॥ सूक्तं द्वादशलक्षं वै जपेद्दशो ममिमं जपेत् ॥ अनामिक्यां

१७
 ऋग्वि० संगदोषोवेत्रादौफा लुनेवहि॥ प्रवोधारिचिमेमंत्रं बहयं लिखकं जपेत्॥ कृत्स्नं सांतपनं स
 त्यमहापातकनाशनं॥ प्रमायुयुजे सुक्तं तु नश्यत्यनृतकिल्विषं॥ नघां वायुत संख्यावि
 सधिषाग्नौ सहस्रकं॥ द्विष्टिः श्वश्रु जपेन्मंत्रं मार्गशिवितु लक्षकं॥ स्नुषायाः संगदोष
 णमुच्यते विष्णु मंदिरं॥ ऋ ६ व ५॥ अन्येनम जपेन्मंत्रं लक्ष संख्या शिवालये॥ परस्त्रीसं
 गदोषेण माघ मासे विमुच्यते॥ यदादीध्ये जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने॥ अकाले नित्य
 क मणि काले काले कृतानिवौ॥ सभामेति जपेन्मंत्रं त्रिंशद्वारं दिने दिने॥ राज्ञः प्रीति
 लभेद्दुर्वी प्रजा सुप्रीतिवर्धनं॥ अश्वासद जपेन्मंत्रं त्रिंशद्वारं दिने दिने॥ नित्य वस्त्रं
 दिव्यभोगं बहुद्रव्यं च विदति॥ अबुध्रमुत्पत्तं तु माघे लक्षं जपेच्छिवो॥ सर्वपापविनि
 मुक्तौ देवद्रव्यादिमुच्यते॥ ऋ ५ व ६॥ उषसानक्ता सूक्तं तु जपेद्दक्षौ जले विवा॥ प्र
 मानज्ञानतो भुंक्ते सूतकान् च किल्विषं॥ नमो मित्रस्य सूक्तं वाच्ययुतं गुरुतल्यकः॥
 शानतो ज्ञातो वापि मुच्यते विष्णु मंदिरं॥ नतं राजानो मंत्रं च धाम्नां लक्षं करोति चर
 णातिग्रहेषु षष्ठं सो वै बिल्वे वा नश्यति ह्यघं॥ समानमुत्पन्नं मंत्रं च सहस्रं तु यदा भवेत्॥ १७

श्वद्रान्नं जानतो भुंक्ते प्रमदा दानकल्मषं॥ ऋ ४ व ७॥ अस्ते वस्तु जपेन्मंत्रं सहस्रं वै न क
 ल्मषं॥ प्रमदा दानतो भुंक्ते गणां न्तु यदा तदा॥ दोहेन गां जपेन्मंत्रं त्र्ययुतं तं न कल्म
 षं॥ जानतो ज्ञातो भुंक्ते पतितान् न यदा भवेत्॥ किमंगत्वा जपेद्दुर्गं मंत्रं अयुतं च यथा
 रुधिः॥ जानतोपि यदा भुंक्ते कुसहस्तेन कल्मषं॥ त्वां जनाः प्रजपेन्मंत्रं शतं पंच
 शिवालये॥ कृत्रिमान् न यदा भुंक्ते॥ तदा पापा प्रमुच्यते॥ धनं न स्यद्रं मंत्रं च शतं पंच
 व जले जपेत्॥ भुंक्ते यदा कुवश्या नंतदा पापा प्रमुच्यते॥ ऋ ५ व ८॥ यस्मिन् च यं
 जपेन्मंत्रं शतवारं दिने दिने॥ सदा परान्नभोक्ता च तदा पापा० आराधने जपेन्म
 णं शतवारं दिने दिने॥ प्रदीप्तं कांचनं चैव लभते शत्रुनाशनं॥ प्रयमंत श्वतु मंत्राः
 सदा दश जके जपेत्॥ वषातीना न्नभोक्ता च तदा पापा०॥ अष्टाम् इद्रं सूक्तं वा
 वारं जके जपेत्॥ वधिरान्नं यदा भुंक्ते तदा पापा०॥ आयातिंद्रो जपेत्सूक्तं एक वा
 रं शिवालये॥ भुंक्ते भुंक्ते ब्रह्मवधे विमुच्येत यदा तदा॥ दिवस्पति जपेत्सूक्तं

करि विवारं जप्ते पिवा ॥ पर्यटान्नं यदा भुंक्ते तदा ॥ ऋ ६ वर्ग २ ॥ अष्टक ॥ ७ ॥ प्रहोतेति जपे
 मंत्रं सावस्तोत्रफलं लभेत् ॥ दिवाश्च सूर्यो महेतुः ॥ दिनं प्रति जपेष्टं ॥ जगत् ॥ मेति ज
 पेत् ॥ लक्ष्मिं सरस्वतीं फाल्गुने ॥ कुजरस्य तु दानस्य पापान्मुच्यते वै द्विजः ॥ अहं भुवं
 जपेत् ॥ मंत्रं मेकवारं यदा तदा ॥ जयति चेत्यनर्थं ॥ पापान्मुच्येत सत्यतः ॥ अहं दं
 गते स्तुतं शतवारं दिने दिने ॥ तदा मृत्युभयं नास्तीति स्थितः परमात्मनि ॥ अ
 हं मत्कं जपेत् ॥ मंत्रं शतं धान्यादिने दिने ॥ त्रिकांशं ज्ञानसिद्धिं च विंदते सर्वथा द्विजः ॥
 अहं रंध्रं मंत्रं च प्रणश्यति स मं विदुः ॥ दिने दिने चैकवारं जपेत् सायुज्यमेति च ॥
 ॥ ऋ ६ वर्ग १० ॥ अहं स यो जपेत् मंत्रं पापघ्नं सर्वकामदं ॥ अजपक्षस्य यत्पुण्यं
 तत्पुण्यं विंदते द्विजः ॥ महत्तत्प्रजपेत् ॥ मंत्रं पंचवारं दिने दिने ॥ उपवीतं विना दोषां
 न स्पृशेद्दिधुरंततः ॥ विश्वे देवाः शास्तृनेति जपेत् ॥ मंत्रं जप्ते विवा ॥ चिंतां ग्रं वै विमुच्ये
 तस्तु वणादि वस्तु ग्रहात् ॥ तां सुते चैव स्तुतं तु भद्रं पश्यन्मुतं जपेत् ॥ एष श्री १८

गदोणस्तु भावणे तु विशुध्यति ॥ अधागा वो जपेत् मंत्रं लक्षं बिल्वेशिवालये ॥ क्षेत्रा
 पहारनरकं प्रणश्यति न संशयः ॥ ऋ ५ वर्ग ११ ॥ अधत्वा मिंद्रमंत्रं वा अपुतं फाल्गुने
 जपेत् ॥ यस्मादुद्देशदानं च शतं तस्मै न कल्मषं ॥ प्रतिगृह्णीति पादं च दिनं प्रति जपे
 ष्टं ॥ सुबुद्धिः सर्वविज्ञो दुर्बुद्धिर्देव सर्वथा ॥ कथादेवानां मंत्रं च हीनं प्रति शतं
 जपेत् ॥ प्रारब्धं निश्चितं कर्म विनश्यति न संशयः ॥ मूर्खे वा पंडितो वा पि नारी
 वा देवमेव वा ॥ प्रारब्धं वर्त्तमानं तु भोगादवप्रणश्यति ॥ क्रतुयंति क्रतवश्च शत
 वारं दिने दिने ॥ आगाभिर्कृतिप्रध्वंसे विनश्यति न संशयः ॥ प्रापश्चित्तं तु सा
 मान्यं ॥ दुर्मृतानां मकं त्विदं प्राप्यते च दृष्ट्वा कृतं जपेत् ॥ मंत्रं बृहस्पतिः ॥ ऋ ६ वर्ग २ ॥
 सक्तमिव जपेत् मंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ लक्ष्मीं स्तुतं पर्वते न स्यात् ॥ अलक्ष्मीर्निहतं कु
 ष्ठादिने दिने क्षिरो गी च वयो मंत्रं जपेद्दश ॥ आपो गृहीत्वां जप्तिना च शुषाक्षी
 जपेत्तदा ॥ वस्तुनां वा जपेत् पादं शतवारं दिने दिने ॥ निनिं स्पृष्ट्वा सुरवंधुं कुरु

ऋग्वि.
१९

शितसहस्रवर्था॥ धियावाप्रजपेत्पादं शतवारं दिने दिने॥ यावाद्यथिव्योरैश्वर्यबुध्य
यज्ञैश्च विंदति॥ अर्चतो वा जपेत्पादं शतवारं दिने दिने॥ धनवांश्च भुवि स्थित्वा प्रजा
वांश्च यमां लभेत्॥ वनुवाये जपेत्पादं दशत॥ स्वर्द्धवास्तेन संतुष्टा बुद्ध्यां सि
वन्ति॥ ऋद्धिर्दश॥ त्रिजपेत्प्रसुवः सूक्तं स्नानलोभो भवेद्यदा॥ जपेच्छुद्धदशम्यां
तु व्यतीयाते जले सुधीः॥ स्ना॥ नादिकं जपेन्मंत्रं इमं मे गंग इत्यपि॥ सकृज्जले
नरस्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ अग्निः सप्तं जपेत्सूक्तं दीक्षितो नावधो यदि॥ त
स्य दोषो न लिप्येत न्ययुतं विष्णुसंनिधौ॥ नतं विद्वा जपेन्मंत्रं जले लक्षं जपेद्य
दि॥ बहु प्राणिवधानां तु॥ तद्दोषाच्च विनश्यति॥ यस्ते मन्यो जपेन्मंत्रं आश्वयु
ज्यां तु लक्षकं॥ महिषी दानदोषस्तु मुच्यते किल्बिषा ततः॥ ऋ५ व१४॥ वि
श्वतश्चक्षुर्मंत्रं च दिने प्रतिजपेदश॥ एकबुद्धिं सदा तस्ये महाविष्णुविवर्तते॥
सत्येनोत्तमितामंत्रं जपेद्विष्णुलये दश॥ उत्साहेषु यदा भुंक्ते तदा पापा॥ सु १९

किं शुक्रं जपेन्मंत्रं शतवारं दिने दिने॥ जननं मरणं नास्ति ततः सायुज्यमेतिसः॥ इमा
त्वमिद्रमंत्रं च श्रवते॥ जपेत्ते लभेते पुत्रमारोग्यं वै स जीवीनः॥ संव्राज्जीती जपेन्मं
त्रं शत॥ पतिव्रतस्त्रिभार्याया दृष्टाष्टप्रवृद्धिनी॥ समं जंतुं जपेन्मंत्रं शत॥
दंपत्योः प्रेममैत्री च पापिनी न निवर्तते॥ ऋद्धिर्दश॥ विहितो तो जपेत्सूक्तं गुरु
रुधिः कारदोषकृत्॥ माघे वा फाल्गुने वापि रेवत्या भागवति शत॥ रक्षो हणं जपे
त्सूक्तं मत्सरो नास्ति सत्यतः॥ लक्षं च द्रुवितं तत्र जले वा भवसूक्ते लक्षे॥ हविष्यां
तं जपेत्सूक्तं महापातकनाशनं॥ दिने दिने त्रिवारं तु विद्यास्त्री सुकुले स्थिता॥
मूर्धन्येने साध्यते शतवारं दिने दिने॥ सुरापत्यल्यगस्तेन संयोगी ब्रह्मघातकः॥
यदेह न ऋचं मंत्रं षण्मासं यदि जपेत्॥ अष्टाविंशतिरष्टौ वा ऋण मोक्षो न संश
यः॥ ऋ५ व१६॥ सहस्रं शीर्षेति सूक्तं वा त्रिवारं च दिने दिने॥ विष्णुादिसर्वदे
वानां सर्वचिन्तकं लभेत्॥ ते सोमादौ जपेन्मंत्रं शत॥ सुरवं स्वर्गमिवाप्नोति क

ऋग्वि. ल्यपयंतसोऽस्मिताः॥ वृषावो अंशुर्मंत्रं प्रत्यहं प्रजपेद्दशबहुक्षेत्रं बहुद्वयं भु
 नक्ति बहुभिः सह॥ यासु जह पिजिपेन्मंत्रं सर्वहोमफलं लभेत्॥ सहस्रं वा मुनि
 संख्या नदीसंगेषु लभ्यते॥ या ओषधी जपेत्सूक्तं विरहे प्रत्यहं सेंते॥ यदि स्य
 द्वाभूमिकु नौधान्यं तस्याक्षयं भवेत्॥ ॥ ५५ वर्ग १७॥ उभा उन्ननं सूक्तं तु तस्यो
 गीच पातकी॥ चतुर्लक्षं जपेद्दीमान्मुच्यते सर्वपातकैः घमसि मंता मंत्रं च शतज
 स्वायदातदा॥ यदि चेद्भुजचारी च भक्तिकाळेन कल्पं॥ तिस्रो देवा यमंत्रं प्रज
 पेत्प्रत्यहं शतं॥ तापत्रयं नेपां नास्ति सुरवं सर्वत्र सर्वदा॥ सुपणं विप्रामंत्रं च दि
 नं प्रति जपेद्दश॥ बहुता कल्याणा बुद्धि एकस्मिन्नात्मनि स्थिता॥ न वा उदेवास्त
 क्तं वा अन्नमौ हो जपेद्दुधः॥ अन्नादी लभते साधुः पावकां क्मान माप्नुयात्॥ इ
 ति वा इति सूक्तं तु त्रिजिह्वा न्यूनपातकं॥ पतिव्रता सगदोपातद्वधाद्वा न लभ्यते॥
 ॥ ५६ वर्ग १८॥ तदिदा स जपेन्मंत्रं एकवारं दिने दिने॥ न वा तिकौटि मंत्रे क्तय २०

फलं लभते तु सः॥ तदिदा स जपेन्मंत्रं शतवारं॥ मंत्रराजसमं सत्यं भूक्ति मुक्ति
 फलं प्रदं॥ मया सो अन्नमंत्रं च दशवा॥ मंत्रसारे विनश्येत्तु त्रयोत्रा दिनां स
 था॥ अहमेव जपेन्मंत्रं शतवा॥ अहंकारस्तते मास्त्ययस्य श्रेयससर्वथा॥
 ॥ ५७ वर्ग १९॥ रात्रि सूक्तं जपेद्वा त्रौ त्रिवारं च दिने दिने॥ भूतप्रेता इति नास्ति
 आघ्रादीनां तु नाशनं॥ ममाग्रे प्रजपेत्सूक्तं मरणे शरणं यदि॥ पुत्रो ददाति
 विक्तस्या द्युतं पातके न हि॥ नासदासी जपेत्सूक्तं उदके मरणं यदि पुत्रो द
 दाति वित्रस्याद॥ यो यज्ञः प्रजपेत्सूक्तं मरुगान्मरणं यदि॥ पुत्रो ददाति वि
 स्पाद॥ अपत्रा चो जपेत्सूक्तं दशवारं शिवा लये॥ कल्पं तु प्रचेतस्य प्रण
 श्यति न संशयः॥ ५८ वर्ग २०॥ इजानमि जपेत्सूक्तं शतवारं शिवा लये॥ क
 ल्मषं तु प्रचेतस्य प्रणश्यति न संशयः॥ प्रोक्षस्मै प्रजपेत्सूक्तं लक्षं चेद्वा द
 रोजे॥ युक्तपापं विनश्येत्तत्रादौ पातु नावधि॥ प्रोक्षस्मै प्रजपेत्सूक्तं

२९ ऋग्वि. उदके चापुतं यदि। द्विजादीनामुमृतानां पुत्रः कृत्वा समर्चयेत्। उभेयप्रजपे
 स्तुतं व्यसने मरणं यदि। पुत्रोददाति वित्रस्यादपुत्रं पाते केन हि। ऋ५ व२५॥
 यस्मिन् दक्षे जपे स्तुतं कूपे दुर्मरणं यदि। पुत्रोददा०॥ केशपा१ निजपे स्तुतं पा
 षाणे मरणं यदि। पुत्रोददा०॥ उत देवा जपे स्तुतं व्याघ्रादुर्मरणं यदि। पुत्रो
 ददा०॥ सूर्यरश्मि जपे स्तुतं रज्ज्वदुर्मरणं यदि। पुत्रोददा०॥ अग्ने तव जपे स्तुतं
 शक्राद्यैर्मरणं यदि। पुत्रोददा०॥ ऋ५ व२२॥ अग्ने अष्टा जपे स्तुतं दशवा
 रं यदा तदा॥ परिवेत्त गृहे भुंक्ते सत्यमुच्येत कल्मषात्। अयमग्ने जपे स्तुतं द
 शवारं यदा तदा॥ परिवेत्त गृहे भुंक्ते सत्यमुच्येत कल्मषात्। त्वंचिदादीनि स्तु
 क्तानि दशग्रंथा यथाक्रमं॥ तज्जपे न तदाप्नोति त्पुंते कैः सहितादिकैः॥ इव
 यंती जपे स्तुतं दशवारं दिने दिने॥ सुरवे न भुंक्ते स्वर्गं हे पुत्रोपौत्रादिति सहा। अ
 रायिकाणे स्तुतं च पवारं दिने दिने॥ अलक्ष्मी न शिष्यो नित्यं कुळा लक्ष्मी स्थि २९

रेततः॥ ऋ५ व२२॥ अग्निं हिं चंतु वर्गं च मूषिका मरणं यदि। जपं ददाति वेतस्य
 न्यपुतं नरकं न हि। सूर्यो नो दिवः स्तुतं तु प्रत्यहं प्रजपे दश॥ वदय प्रे त्रिवर्षं तं
 क्षया दिव्याधिनाशनं॥ सूर्यो नो दिवः स्तुतं तु दशलक्षं जले पिवा॥ सूर्यग्रहे य
 दा भुंक्ते तदा पापाश्च मुच्यते॥ उदसौ कुक्षि शूलान् च जपे स्तुतं शिवालये॥ न्यपु
 तं माघमासि तु मुच्यते नात्र संशयः॥ तीव्रस्येति जपे स्तुतं अपस्मारो विनश्यति
 महापातकनिमुक्तो निरोगी भूतकं स्थितः॥ ऋ५ व२७॥ सुंचामि वा जपे स्तुतं मू
 षा मुक्तं दिने दिने॥ त्रिवारं तु शिवस्थाने शतायुष्यं लभे नरः॥ ब्रह्माणाग्निज
 पे स्तुतं त्रिवारं च दिने दिने॥ नष्टार्थं तु ऋणं लब्धं षष्ठाष्टमा संवापि वत्सरो॥ अ
 क्षीन्यांते जपे स्तुतं निरोगी च सखी भवेत्॥ व्याधीनां प्रोक्षणं कुर्याद शिष्यं चा
 परैः क्षतैः॥ अपेहीति जपे स्तुतं श्राद्धे भुंक्ते लुपालये॥ तदा मुच्येत नरकान् त्रिश
 हारं जले यदा॥ वातस्य नु जपे स्तुतं नवश्राद्धे जले जपेत्॥ एको दिष्टे यदा भुंक्ते

२२ ऋषिः तदापापा०॥ विभ्राद् बृहजपेत्सूक्तं सपिंडी भोजने जले ॥ प्रातस्नाने स्त्रयोदश्यां
 विनश्यति न किं लिपिं ॥ तं त्यमिदं तः सूक्तं वै जातो भुंक्ते जले यदि ॥ अर्भीवर्ते
 न सूक्तं वा अयुतेन जपेन वा ॥ चैत्रमासे बर्दयत्रे शुद्धराषो विनश्यति ॥ प्रवा
 या वापाः सूक्तं वा अयुतं बिल्वमूले ॥ ज्येष्ठे च तपसा तस्य किंचिद्दोषो न वि
 द्यति ॥ प्रसूनवो जपेत्सूक्तं मयुतं शिवालये ॥ मातृ बुद्धिः सदा स्त्रीषु ॥ नान्यबु
 द्धिः प्रशस्यते ॥ पतंगं प्रजपेत्सूक्तं मंडुका मरणं यदि ॥ पुत्रोदादा ० ॥ ऋद्वेद ॥
 प्रभश्च प्रजपेत्सूक्तं धान्यं चैव मृत्तिर्यदौ ॥ पुत्रोदादा ० ॥ हृहस्यति रित्ति सूक्तं त
 जपेद्युतं पुनः ॥ पितरो दुर्मृता तस्य मूच्यं ते सर्वपातकैः ॥ विष्णु ये निच सूक्तं
 कुयो निस्पृष्टा निमिर्जपेत् ॥ गन्धधानं ततः कुर्यात्स पुत्रो वै प्रजायते ॥ महि
 त्रीणां जपेत्सूक्तं लक्ष्मिं चैव तु कासरे ॥ सर्वं च नश्यते मूढो पापा घामुपुक
 लितं ॥ अधमर्षणं सूक्तं वा ऋतं चैव जपेज्जले ॥ महापापविनिमुक्तौ भू २२

तिहं तु हि मे हिने ॥ ऋचा ५ ॥ वर्ग २८ ॥ अष्टक ८ ॥ ॥ इति उपेक्ष्य विधाने तृतीयो
 ध्यायः ॥ ॥ नमः शैवकाय नमः शैवकाय ॥ ॥ अथ ऋक संख्या ॥ प्रथमा
 ध्याये ॥ १४६ ॥ द्वितीया ध्याये १०९ तृतीया ध्याये १४९ सप्तमं ऋक संख्या ॥ ८९८ ॥
 वर्ग संख्या ॥ प्रथम माष्टके १६ ॥ द्वितीयाष्टके १९ तृतीयाष्टके ५ चतुर्थाष्टके १०
 पंचमाष्टके ५ ॥ षष्ठाष्टके ५ ॥ सप्तमाष्टके ५ ॥ अष्टमाष्टके १८ ॥ सप्तमं वर्ग संख्या
 ॥ ८९८ ॥ अरण्ये निजले गन्धे दिवा भूमिं बृहस्पतिं ॥ इदं च स्तोत्रं रक्षार्थं मृचा
 नाम युतो नयः ॥ इणाशं संख्यां तव ॥ उत्सृज्या तन्वा संवेदत १ स्वस्ति पंथा मनु
 चरे म ॥ अगव्यं ति क्षेत्रमाग नदवाः १ अस्मि वत्सं ॥ ५ यदग्ने स्याम ह ६ इमे तद्व
 इ ० शतं तेशि प्रिं ० ८ मानो अग्ने स्तीर्णं बहिः १ इयुष्टेयं ० २ तिष्ठा सुके ० ३ न
 सस्वो दक्षो वरुणः ॥ ८ ॥ अधस्व प्रस्य निविदे ० ५ ० ५ नूरिंदे अवरं ती चरं ० ६ यो
 यो नो अग्ने ० ० अधः पश्य स्वमो परि ० ० इदं श्रिहात द्रव्यवीत ॥ यदा दीधेन त वि
 नाप्येतिः ० १० ॥ नीचा वतंति ० ११ यो अस्मि प्रसे ० १२ जायात प्येत ० १३ स्त्रियं ० १०१ ॥

२२
ऋग्वि० सरवायस्त्रिवि० १ यद्रुद्रसत्य २ भरिनामवंदमानः ३ ॥ आश्रुत्कर्णश्रुधी ४ उत
त्वावधिरंवयं ५ ससंतुत्या ६ उच्छंतीरघाधितयंत ॥ प्रबोधयोषः घणतः ॥ ८ पाक
त्रास्त्रुनेद्वाः ॥ ९ ॥ मावो ध्रुतं माश ० १० ॥ ॥ स्वस्ति श्रीनृपशास्त्रिवाहनशके
१६० १२ वर्षे प्रवर्तमान प्रमोदनाम संवत्सरे वैशाखशुद्ध प्रतिपदा इंदुवा
श्रुतादिऋग्विधानस्य पुस्तकं समाप्तं ॥ ॥ श्रीपांडुरंगार्पणमस्तु ॥ ॥ ११ ॥

145

२२